

Той не можеше да гледа безъ тжга стария си баща, който не знаеше сега, че по-голѣмия му синъ се завръща изпъденъ отъ служба.

Павелъ почувствува срамъ и обида.

Какъ си е идвалъ той другъ пжтъ!

Ще изтрополи съ коня; ще извие като хала и гордо отсѣда предъ порта. Ще му поематъ коня и ще влезе въ кжщи като царъ.

А сега!

Тръсна глава Павелъ и доде му да се върне.

— Да се върна, но кжле? Въ голѣмия градъ безъ работата не се живѣе.

Бръснара избръсна стареца. И Павелъ видѣ какъ баща му развърза кесия, извади монета и плати на бръснара. Стана, изпрати го до вратника.